

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně: **PhDr. H. P.**, proti žalovanému: **Obvodní soud pro Prahu 2**, se sídlem Praha 2, Francouzská 808/19, o návrhu Městského soudu v Praze na přikázání věci jinému soudu,

t a k t o :

Návrh Městského soudu v Praze na přikázání věci jinému krajskému soudu **se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyšší správní soud obdržel dne 16. 1. 2015 návrh Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) na přikázání shora uvedené právní věci k projednání jinému krajskému soudu ve smyslu ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Tento návrh odůvodnil tím, že napadené rozhodnutí vydal za žalovaného v řízení o žádosti žalobkyně o poskytnutí informace předseda Obvodního soudu pro Prahu 2 Mgr. Aleš Sabol, který byl v minulosti dlouholetým soudcem Městského soudu v Praze, úseku správního soudnictví, a téměř všichni stávající soudci tohoto úseku (včetně všech předsedů senátu a soudců senátu 9 A, kterému žaloba v této věci podle rozvrhu práce napadla) jej osobně velmi dobře znají. Soudci správního úseku městského soudu byli s Mgr. Alešem Sabolem v době jeho působení na městském soudu ve velmi častém osobním kontaktu, konzultovali s ním pracovní záležitosti a poznali jej i po osobní stránce. Městský soud má za to, že skutečnost, že předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí, které za žalovaného vydal dlouholetý kolega soudců městského soudu, by mohla zavdat objektivní pochybnost o nepodjatosti soudců specializovaných senátů úseku správního soudnictví městského soudu.

Nejvyšší správní soud z předloženého spisu městského soudu zjistil, že dne 21. 10. 2014 u něj napadla žaloba podaná žalobkyní, která se domáhá zrušení „rozhodnutí“ Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 21. 10. 2014, sp. zn. 40 Si 78/2013, kterým jí Mgr. Aleš Sabol, předseda Obvodního soudu pro Prahu 2, sdělil, že podle § 17 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), odložil její žádost o poskytnutí informace ze dne 27. 2. 2013, kterou se domáhala kopíí všech pravomocných rozsudků Obvodního soudu pro Prahu 2 vydaných

v letech 2011 a 2012 v řízení o odškodnění podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), s výjimkou odškodnění za škodu (újmu) v řízeních trestních, kterými žalobám, byť jen zčásti, vyhověl. V žalobě nebyla žalobkyně zmíněna námitka podjatosti kteréhokoli soudce Městského soudu v Praze. Přípisem ze dne 19. 12. 2014 pak byli účastníci městským soudem vyrozuměni o záměru městského soudu předložit věc zdejšímu soudu s návrhem na postup dle ustanovení § 9 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně se k tomuto záměru vyjádřila v podání ze dne 2. 1. 2015, ve kterém uvedla, že dle jejího názoru „*osobní známost*“ soudců městského soudu s Mgr. Alešem Sabolem nemůže založit důvod podjatosti. Důvod podjatosti by mohl být dán jen tehdy, kdyby bylo žalobou podle zákona o svobodném přístupu k informacím napadeno rozhodnutí vydané přímo městským soudem. V judikatuře se nesetkala s tak extenzivním výkladem možných důvodů vyloučení, podle kterých by pro vyloučení postačovalo, že se soudce zná s tím, kdo rozhodnutí vydal. Žalovaný uvedl, že proti postupu městského soudu podle § 9 odst. 1 s. ř. s. nemá námitek.

Podle ustanovení § 9 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud přikáže věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát.

Podle ustanovení § 8 odst. 3 s. ř. s. soudce, který zjistí důvod své podjatosti, oznámí takovou skutečnost předsedovi soudu a v řízení zatím může provést jen takové úkony, které nesnesou odkladu. Předseda soudu na jeho místo určí podle rozvrhu práce jiného soudce nebo jiný senát. Má-li předseda soudu za to, že není dán důvod k podjatosti soudce, nebo týká-li se věc předsedy soudu, rozhodne o vyloučení Nejvyšší správní soud usnesením, a jde-li o soudce Nejvyššího správního soudu, jiný jeho senát.

Z výše citovaných ustanovení zákona je zcela evidentní, že přikázání věci jinému než místně příslušnému krajskému (městskému) soudu ve smyslu § 9 odst. 1 s. ř. s. (tzv. *delegace nutná*) je pojmově spjata s vyloučením soudců místně příslušného soudu v rozsahu znemožňujícím sestavit k projednání a rozhodnutí věci senát. Výčet důvodů, pro které mohou být soudci vyloučeni z projednávání a rozhodování věci, je uveden v ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. Mechanismus, jakým se postupuje v případech tvrzené či namítané podjatosti soudců (coby důvodu pro jejich vyloučení), je upraven rozdílně pro případ, kdy se podjatým cítí být sám soudce (§ 8 odst. 3 s. ř. s.) a kdy námitku podjatosti vznese účastník řízení (§ 8 odst. 5 s. ř. s.). V prvně zmiňovaném případě musí soudce důvod své podjatosti oznámit předsedovi soudu, který ho buď *implicite* z projednávání věci vyloučí a svým rozhodnutím určí na jeho místo soudce jiného, nebo předloží věc k rozhodnutí o vyloučení Nejvyššímu správnímu soudu. V případě, kdy je námitka podjatosti vznesena účastníkem řízení, je věc k rozhodnutí o vyloučení soudce předkládána Nejvyššímu správnímu soudu přímo (srov. usnesení zdejšího soudu ze dne 22. 9. 2009, č. j. Nao 60/2009 - 277, dostupné na www.nssoud.cz).

Ze shora popsané geneze věci je zřejmé, že konkrétní pochybnosti o nepodjatosti soudců správního úseku Městského soudu v Praze má pouze předsedkyně senátu 9 A JUDr. Ivanka Havlíková, která věc zdejšímu soudu předložila (jiní soudci správního

pokračování

úseku městského soudu ani senátu 9 A se k otázce své možné podjatosti podle obsahu návrhu a spisu městského soudu nevyjádřili). O této otázce, rezultující případně ve vyloučení těchto soudců, však žádným ze shora popsanych způsobů rozhodováno nebylo. V této souvislosti je rovněž třeba uvést, že Nejvyšší správní soud na základě nyní předloženého návrhu otázku vyloučení soudců správního úseku městského soudu posoudit ani nemůže, neboť s výjimkou předsedkyně senátu JUDr. Ivanky Havlíkové se k této otázce jiný soudce nevyjádřil. Jestliže za této situace nebylo zákonem předpokládaným způsobem najisto postaveno, že soudci správního úseku městského soudu jsou z projednávání předmětné věci vyloučeni v rozsahu znemožňujícím sestavit senát, který by věc projednal a rozhodl, není splněn základní procesní předpoklad pro případné přikázání věci jinému místně příslušnému soudu.

Za daného stavu věci, kdy námitka podjatosti soudců správního úseku městského soudu nebyla vznesena žalobkyní či žalovaným, přichází v úvahu jen postup dle ustanovení § 8 odst. 3 s. ř. s. Teprve poté připadá v úvahu případné předložení věci Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o vyloučení soudců městského soudu z projednávání a rozhodování věci; postup ve smyslu ustanovení § 9 odst. 1 s. ř. s. je pak myslitelný až za situace, kdy by tímto způsobem byli vyloučeni soudci správního úseku tohoto soudu v rozsahu vylučujícím sestavení senátu k projednání a rozhodnutí věci. Takové úvahy jsou nicméně prozatím předčasné.

Z uvedených důvodů tedy Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než návrh městského soudu na přikázání věci jinému místně příslušnému soudu zamítnout.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. ledna 2015

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu